

Fantom opery

Méďa Péďa

Dávno je to, co jsem sám tu začal bydlet pod zemí
můj byt je tohle sklepení a tady jsem svůj pán
já nesnáším ten žár, to světlo když se rozední
mé žluté oči oslepí a nevím kudy kam
jen posměch sklízím dál a potom ve strach proměním
když najdou další oběti všech lidí po krk Mám
jenom maškarní bál je místo kde se objevím
aniž bych byl pohoršením a tomu konec dám

Tys neměla šanci, tvůj hlas byl slabej,
ten tvůj talent jako by náhle zmizel
vrátit ho moh jen anděl
Já jsem ten kdo čeká ve tmě, až svůj život mu nabídneš

Chvíli chci tu být a chvíli nechci žít až na to,
že moje touha po tobě je silnější než cíl
ke kterému jsem byl tu odsouzen tak snadno,
který mě poslal na dno jehož jsem obětí
a než se rozední tak ty už budeš dávno pryč
a mezi námi to navždy ukončíš
dobře se budeš mít a pak už bude ráno
a zbývat bude málo nežli se rozloučím

Já ti dal novej život
Já tě naučil zpívat
Já jsem, koho slyšíš ve snech
Já bez tebe jsem na dně